

Sygn. akt VIII Pa 168/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2018r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Teresa Kalinka

Sędziowie: SSO Mariola Szmajduch

SSR del. Anna Capik-Pater (spr.)

Protokolant: Ewa Gambuś

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 października 2018r. w G.

sprawy z powództwa Z. J. (J.)

przeciwko Spółce (...) Spółce Akcyjnej w B.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 7 czerwca 2017 r. *sygn. akt* IV P 766/15

postanawia:

- 1) uchylić zaskarżony wyrok w punkcie 1 i 3;
- 2) zmienić punkt 4 wyroku w ten sposób, że w miejsce kwoty 7 104,32 zł (siedem tysięcy sto cztery złote i trzydzieści dwa grosze) nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 6 646,32 zł (sześć tysięcy sześćset czterdzieści sześć złotych i trzydzieści dwa grosze);
- 3) w pozostałej części umorzyć postępowanie;
- 4) nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1 126,68 zł (tysiąc sto dwadzieścia sześć złotych i sześćdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów mediacji.

(-) SSO Mariola Szmajduch (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSR del. Anna Capik-Pater (spr.)

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Pa 168/17

UZASADNIENIE

Powód Z. J. wniósł pozew przeciwko (...) S.A. w K. domagając się zasądzenia kwoty 40.000,00 złotych, tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od dnia 01 lipca 2012r. do dnia 30 kwietnia 2015r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia następnego po dniu wymagalności roszczenia za każdy miesiąc pracy

w godzinach nadliczbowych oraz zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego. Uzasadniając swoje żądanie podał, że w okresie objętym żądaniem pozwu był zatrudniony u pozwanej na stanowisku nadsztygara górniczego pod ziemią w KWK (...). Jego normatywny dobowy czas pracy wynosił 7,5 godziny na dobę w rzeczywistości jednak zgodnie z poleceniem służbowym i z kartą stanowiska pracy musiał pracować znacznie dłużej poświęcając odpowiedni czas na przygotowanie miejsca pracy dla podległych mu pracowników (zapoznanie się z raportem z poprzedniej zmiany, omówienie bieżących problemów i zagrożeń) jak i odpowiedni czas po zakończeniu zmiany (pisanie raportu, kontrola wyjazdu załogi), przez co pracował średnio około dwie godziny na dobę dłużej.

W toku postępowania po otrzymaniu korekty opinii uzupełniającej biegłego z zakresu wynagrodzeń powód ostatecznie sprecyzował żądanie, co do wysokości wnosząc o zasądzenie kwoty 91.677,51 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od dnia 1 lipca 2012r. do dnia 30 kwietnia 2015 r. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi w następujący sposób:

- od kwoty 900,68 zł od dnia 11 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.035,60 zł od dnia 11 września 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.661,88 zł od dnia 11 października 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.088,92 zł od dnia 11 listopada 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.858,13 zł od dnia 11 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.612,88 zł od dnia 11 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.301,53 zł od dnia 11 lutego 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.599,54 zł od dnia 11 marca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.132,93 zł od dnia 11 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.726,77 zł od dnia 11 maja 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.008,56 zł od dnia 11 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.694,50 zł od dnia 11 lipca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.405,58 zł od dnia 11 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.977,54 zł od dnia 11 września 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.333,99 zł od dnia 11 października 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.372,43 zł od dnia 11 listopada 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.996,45 zł od dnia 11 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.508,80 zł od dnia 11 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.529,48 zł od dnia 11 lutego 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.117,40 zł (od dnia 11 marca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.495,91 zł od dnia 11 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.520,08 zł od dnia 11 maja 2014 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.999,09 zł od dnia 11 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 5.037,91 zł od dnia 11 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.691,41 zł od dnia 11 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.972,78 zł od dnia 11 września 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.005,85 zł od dnia 11 października 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.438,96 zł od dnia 11 listopada 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.452,97 zł od dnia 11 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.623,04 zł od dnia 11 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.563,91 zł od dnia 11 lutego 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.390,87 zł od dnia 11 marca 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.122,73 zł od dnia 11 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.498,40 zł od dnia 11 maja 2015 r. do dnia zapłaty

oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, alternatywnie powód wniósł o zasądzenie kwoty 55.240,71 zł wskazanej w wariantcie I opinii korygującej oraz skapitalizowanych odsetek w kwocie 13.244,39 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia modyfikacji powództwa do dnia zapłaty i kosztami zastępstwa procesowego.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna w K. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego. Przyznała, że powód był u niej zatrudniony oraz że był zobowiązany do potwierdzania czasu pracy za pomocą dyskietki w elektronicznym systemie ewidencji. Wyjaśniła, że obowiązywała u niej zasada, że praca w godzinach nadliczbowych dopuszczalna jest wyłącznie na podstawie pisemnego wniosku wystawionego przez bezpośredniego przełożonego powoda. Wnioski te mogły dotyczyć wyłącznie prac w soboty i niedziele i za pracę w tych dniach było wypłacane wynagrodzenie. Końcowo podniosła, że powodowi nie zlecano pracy w godzinach nadliczbowych w dniach będących dniami roboczymi. Według pozwanej powód w żaden sposób nie uprawdopodobnił zgłaszanych roszczeń.

Wyrokiem z dnia 7 czerwca 2017r. Sąd Rejonowy w Zabrze zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w K. na rzecz Z. J. kwotę 91.677,51 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 kwietnia 2015 r. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi w następujący sposób:

- od kwoty 900,68 zł od dnia 11 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.035,60 zł od dnia 11 września 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.661,88 zł od dnia 11 października 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.088,92 zł od dnia 11 listopada 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.858,13 zł od dnia 11 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.612,88 zł od dnia 11 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.301,53 zł od dnia 11 lutego 2013 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.599,54 zł od dnia 11 marca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.132,93 zł od dnia 11 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.726,77 zł od dnia 11 maja 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.008,56 zł od dnia 11 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.694,50 zł od dnia 11 lipca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.405,58 zł od dnia 11 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.977,54 zł od dnia 11 września 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.333,99 zł od dnia 11 października 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.372,43 zł od dnia 11 listopada 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.996,45 zł od dnia 11 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.508,80 zł od dnia 11 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.529,48 zł od dnia 11 lutego 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.117,40 zł od dnia 11 marca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.495,91 zł od dnia 11 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.520,08 zł od dnia 11 maja 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.999,09 zł od dnia 11 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 5.037,91 zł od dnia 11 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.691,41 zł od dnia 11 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.972,78 zł od dnia 11 września 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.005,85 zł od dnia 11 października 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.438,96 zł od dnia 11 listopada 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.452,97 zł od dnia 11 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.623,04 zł od dnia 11 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.563,91 zł od dnia 11 lutego 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.390,87 zł od dnia 11 marca 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.122,73 zł od dnia 11 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.498,40 zł od dnia 11 maja 2015 r. do dnia zapłaty.

W pkt. 2 zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.700,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w pkt. 3 nadał rygor natychmiastowej wykonalności punktowi pierwszemu wyroku do kwoty 6.362,00 zł , a w pkt. 4 nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Z. kwotę 7.104,32 zł .

Powyższy wyrok wydał Sąd Rejonowy w następującym stanie faktycznym

Powód Z. J. w okresie objętym żądaniem pozwu zatrudniony był u pozwanej, w pełnym wymiarze czasu pracy od grudnia 2011r. zajmował stanowisko sztygara oddziałowego, a od 16 grudnia 2013r. stanowisko nadsztygara urządzeń dołowych ds. elektrycznych na Oddziale Elektrycznym ME1.

Powód zarówno jako sztygar oddziałowy jak i nadsztygar urządzeń dołowych ds. elektrycznych pracował na zmianie rannej.

Powód w okresie, gdy zajmował stanowisko sztygara oddziałowego pracował na zmianie porannej, która zaczynała się zjazdem o 06:30. Do pracy stawał się o godzinie 05:00. Odbierał raporty od sztygarów, którzy skończyli nocną zmianę i wyjechali na powierzchnię. Następnie telefonicznie odbierał raporty od sztygarów znajdujących się na dole. Po odebraniu raportów, koło godziny 05:40 udawał się do biura nadsztygarów i szefa – głównego elektryka, celem przekazania informacji. O godzinie 06:00 udawał się na odprawę do D. Górniczego aby odebrać wytyczne na zmianę poranną i omówić roboty nocne. Po godzinie 06:15 udawał się na podział załogi i zjeżdżał na dół. Te czynności zajmowały mu około 1,5 godziny. Około godziny 14:00 następował wyjazd na powierzchnię. Po wykąpaniu się powód odbierał raporty od podległych mu sztygarów i razem z nimi udawał się do nadsztygarów i głównego elektryka na raport. Około godziny 15:00 udawał się ponownie na odprawę do D. Górniczego, celem omówienia robót na kolejne zmiany. Po przyjściu udzielał szefowi informacji na temat bieżących robót, pisał polecenia dla kolejnych zmian i około godziny 16:00 wychodził do domu. Czynności po wyjeździe na powierzchnię zajmowały mu około 2 godzin. Gdy powód został nadsztygarem do pracy przychodził około godziny 05:20-05:30. Nie udawał się na odprawę poranną do D. Górniczego. Po przyjściu odbierał raporty od kierowników z D. Elektrycznego a gdy kierownicy byli na odprawach w D. Górniczym odbierał raporty od sztygarów znajdujących się na dole, a potem udawał się na zjazd. Na dół zjeżdżałem około godziny 06:30, ale były i dni, kiedy zjeżdżałem i później. Na dół zjeżdżał każdego dnia roboczego, w dni świąteczne zdarzało się, że nie zjeżdżał. Wyjazd następował między 13:00, a 14:00. Od godziny 14:00 przyjmował raporty od pracowników podległego mu dozoru i o godzinie 14:15 zaczynała się odprawa u głównego elektryka, która trwała nieraz pół godziny, nieraz godzinę, w zależności od awaryjności w danym dniu. Do domu wychodził około godziny 15:20. Gdy był nadsztygarem do zmiany przygotowywał się godzinę, a po zmianie wykonywał czynności przez około 1,5 godziny.

Pozwana prowadziła rejestr czasu pracy (...). Pracownicy zaopatrzeni byli w dyskietki. Gdy powód był nadsztygarem odbijał dyskietki przy wejściu i przy wyjściu. Gdy był sztygarem oddziałowym tylko przy zjeździe i wyjeździe. Za dodatkową pracę na powierzchni powód nie otrzymał żadnego wynagrodzenia.

Przełożeni powoda wiedzieli, że pracuje on w ponadnormatywnym czasie pracy, gdyż taka była organizacja pracy na kopalni. Nie było możliwości, aby powód wykonał swoje obowiązki pracując 7,5 godziny na dobę tj. przychodząc do pracy na godzinę zjazdu i wychodząc z niej po wyjeździe.

Zgodnie z §15 ust. 2 regulaminu pracy czas pracy pracowników w kopalni zatrudnionych pod ziemią wynosi 7,5 godzin na dobę i 37,5 godzin na tydzień przy 5 – dniowym tygodniu pracy – co zostało przesądzone wyrokiem 5.12.2006r. Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. (sygn. akt VIII Pa 83/07) i wyrokiem z dnia 30.11.2005r. (sygn. akt VIII Pa 318/05). Nadto zjazdy i wyjazdy odbywają się zgodnie z harmonogramem określonym w załączniku nr 1 do regulaminu pracy

Zgodnie z §1 zarządzenia nr (...) Dyrektora (...) KWK (...) z dnia 27 września 2010r. znak (...) w sprawie pracy w godzinach nadliczbowych zatrudnienie pracownika w godzinach nadliczbowych może nastąpić wyłącznie na pisemny wniosek sztygara oddziałowego lub kierownika działu po pierwsze tylko w razie konieczności prowadzenia akcji ratowniczej dla ochrony życia lub zdrowia ludzkiego albo ochrony mienia lub usunięcia awarii, po drugie szczególnych potrzeb zakładu pracy. Paragraf 5 powołanego zarządzenia stanowi z kolei, że warunkiem zaliczenia i wypłacenia nadgodzin poszczególnym pracownikom jest sporządzenie przez sztygara oddziałowego lub kierownika działu dokumentu „Wykaz godzin nadliczbowych

W okresie od 01 lipca 2012r. do dnia 30 kwietnia 2015r. powód przepracował ponad obowiązujące go normy czasu pracy 2954 godziny i 45 minut. Za pracę w niedziele, święta i dni wolne pozwana wypłaciła powodowi w spornym okresie czasu 687,32 zł brutto. Do wypłaty za pozostałe przepracowane nadgodziny pozostała kwota 91.677,51 zł brutto

Nadto poczynając od 1 lutego 2008r. do każdej przepracowanej dniówki pracownikom przysługiwał stały dodatek kwotowy, który skutkowało w elementach płacowych nieujętych w załączniku nr 2 do porozumienia zawartego w dniu 03 stycznia 2008r. pomiędzy zarządem (...) S.A. a Komitetem Protestacyjno-Strajkowym tj. nagrodach rocznych, dniówkach urlopowych, dniówkach chorobowych .

W części zważeniowej Sąd I instancji przytoczył art. 151⁴ §1 kp, przytoczył definicję pracownika zarządzającego , wypowiedział się także w kwestii dodatku o kodzie 280. Co do zarzutu strony pozwanej dotyczącego naliczenia dodatku za godziny nadliczbowe za przekroczenie średniotygodniowej normy czasu pracy w wysokości 100 % Sąd stał na stanowisku, iż – na co powoływał się również biegły w opiniach w tego typu sprawach - że pracownikowi pracującemu w godzinach nadliczbowych oprócz normalnego wynagrodzenia przysługuje również dodatek, przy czym godziny nadliczbowe powstają zarówno przy przekroczeniu dobowej normy czasu pracy jak również tygodniowej normy czasu pracy.

O odsetkach ustawowych Sąd I instancji orzekł na podstawie art. 481 §1 k.c. w zw. z art. 300 k.p. Natomiast rygor natychmiastowej wykonalności nadał na podstawie art. 477² § 1 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. oraz §6 pkt 6 i §11 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013r., poz. 490 j.t. ze zm) oraz art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazując pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa opłatę od pozwu od uiszczenia, której powód był zwolniony oraz wydatki poniesione na opinie biegłego w łącznej kwocie 7.104,32 zł.

Apelację od powołanego wyroku wywiodła pozwana , która w oparciu o przepis art. 367 § 1 k.p.c. w zw. z art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c. zaskarżyła wyżej wymieniony wyrok Sądu Rejonowego wZ. w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła

I naruszenie przepisów postępowania, a to:

1/ art. 328 § 2 k.p.c. polegające na całkowitym braku wyjaśnienia w pisemnym uzasadnieniu wyroku jakie przesłanki i dlaczego sprawiły, że dla ustalenia ilości przepracowanych przez powoda w okresie 01.07.2012r. do 15.12.2013r. godzin nadliczbowych Sąd przyjął, że czas ten wynosił 3 godziny każdego dnia pracy (1 godzina przed zjazdem, 2 godziny po wyjeździe na powierzchnię),

2/ art. 233 § 1 k.p.c. polegające na przyjęciu w sposób sprzeczny z wnioskami płynącymi z analizy całości materiału dowodowego zebranego w sprawie, że powód:

a/ w okresie 01.07.2012r. do 15.12.2013r. każdego dnia pracował w godzinach nadliczbowych przez czasokres wynoszący trzy godziny, podczas gdy z wydruków (...) za okres 16.12.2013r. do 30.04.2015r., tj. za okres 15 i pół miesięcy wynika, że sytuacja, kiedy powód przebywał na terenie zakładu pracy więcej niż 10 i pół godziny miała miejsce bardzo rzadko (wręcz sporadycznie), a to w 26 przypadkach,

- przez czas krótszy niż 9 i pół godziny miała miejsce w 127 przypadkach,
- przez czas krótszy niż 9 godzin miała miejsce w 55 przypadkach,

a w przypadkach pozostałych, powód przebywał na terenie zakładu pracy przez czas dłuższy niż 9 i pół godziny, a krótszy niż 10 godzin,

b/w okresie od 16.12.2013r. do 30.04.2015r. pracował każdego dnia w czasokresie wykazanym w czytnikach (...) znajdujących się na bramie wejściowej na zakład pracy (wejście/wyjście), podczas gdy czas przebywania pracownika na terenie zakładu pracy nie jest tożsamy z wykonywaniem przez pracownika pracy, czy też (nawet) pozostawiania przez niego w dyspozycji zakładu pracy. W czasie tym pracownik wykonuje również czynności przygotowawcze, których nie sposób uznać za gotowość do pracy, czy też załatwia sprawy osobiste. Przekroczenie przez powoda normy jego czasu pracy wynosiło (mogło wynosić) maksymalnie łącznie jedną godzinę.

3/ art. 233 § 1 k.p.c. wzw. 278 § 1 k.p.c. - poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny wiarygodności i mocy dowodowej zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłego M. L. w części obejmującej wyliczenie wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych należnych i wypłaconych powodowi, polegającej na bezkrytycznym przyjęciu przez Sąd I instancji wyliczeń dokonanych przez biegłego, podczas gdy z pozostałego materiału dowodowego, a w szczególności dokumentacji płacowej powoda wynika, że powód otrzymał wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w kwocie wyższej, niż przyjmuje to biegły, w tym:

- pominięcie (w ślad za opinią biegłego), iż za każdy dzień pracy powoda w soboty, niedziele czy święta (to jest w dni wolne od pracy), wynagrodzenie należne powodowi obliczane i wypłacane było przez pozwaną w sposób zgodny z przepisem art. 151¹ §2 k.p. i przyjęcie (wbrew naprowadzonemu w tym miejscu przepisowi) ilości godzin przepracowanych w te dni, jako świadczenie przez powoda pracy w godzinach nadliczbowych, a w ślad za powyższym przyjęcie, że za pracę w godzinach nadliczbowych powód otrzymał w okresie żądania pozwu kwotę 687,32 zł podczas gdy w okresie tym za nadgodziny przypadające w dni od poniedziałku do piątku oraz (zaliczone przez biegłego do obliczanych nadgodzin) godziny w niedziele, święta i dni wolne od pracy (soboty) powodowi wypłacona została kwota 57 752,82 zł.

II naruszenie praw materialnego:

1/ art. 130 § 3 k.p. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, spełnienia ustawowych przesłanek do jego zastosowania ,

2/ przepisu §13 ust. 3 (...) S.A. poprzez jego niezastosowanie, a w ślad za powyższym uznanie za prawidłowe dokonane przez biegłego wyliczenia wysokości dochodzonego przez powoda wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, w sytuacji, kiedy biegły pomija fakt, że za każdy dzień pracy powoda należne mu wynagrodzenie przy normie czasu pracy wynoszącej 7,5 godziny, wypłacane było za 8 godzin.

3/ art. 151¹ § 2 k.p. poprzez jego niezastosowanie, a w ślad za powyższym przyjęcie, że wynagrodzenie wypłacane powodowi za pracę w soboty było wynagrodzeniem wypłaconym za normatywny czas pracy, podczas gdy u pozwanej w pięciodniowym tygodniu pracy sobota była dniem wolnym od pracy i wynagrodzenie za pracę w tym dniu ustalane i wypłacane było przy uwzględnieniu tego faktu, tj. zgodnie z przepisem art. 151¹ § 2 k.p,

(co między innymi) pociągnęło za sobą w sprawie niniejszej przyjęcie, (wbrew naprowadzonemu w tym miejscu przepisowi) ilości godzin przepracowanych w te dni, jako świadczenie przez powoda pracy w godzinach nadliczbowych, a w ślad za powyższym przyjęcie, że za pracę w godzinach nadliczbowych powód otrzymał w okresie żądania pozwu kwotę 687,32 zł podczas gdy w okresie tym za nadgodziny przypadające w dni od poniedziałku do piątku oraz (zaliczone przez biegłego do obliczanych nadgodzin) godziny w niedziele, święta i dni wolne od pracy (soboty) powodowi wypłacona została kwota 57 752,82 zł (tabela nr 6.1 opinii),

4/ art. 151¹ §1 pkt. 2k.p. w zw. 129 §1 k.p. oraz §26 zuzp (...) S.A. z 23.11. 1993r poprzez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych obliczany jest z sumy wszystkich składników wynagrodzenia, podczas gdy dodatek ten wynosi 50 bądź 100% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego wynikającego z kategorii zaszeregowania.

Pozwana wniosła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku, w ten sposób, że powództwo zostanie oddalone w całości,
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania przed Sądami obu instancji przy uwzględnieniu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód wniosł o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

Wskazał, że jego praca była tak zorganizowana, że powód musiał stawać się do pracy wcześniej w celu zapoznania się z raportami ze zmian poprzednich, przebrania się w obowiązkową odzież ochronną, pobrania niezbędnego sprzętu ochrony zdrowia i życia oraz udziału w podziale pracy, a ponadto obowiązany był po zakończeniu zmiany poświęcić odpowiedni czas na zdanie pobranego uprzednio sprzętu, kąpiel i przebranie oraz pisanie raportów i zdawanie ich przełożonym. Wykonywanie w/w. czynności należy zdaniem powoda zaliczyć do wykonywania pracy na rzecz pozwanej. Stanowią one obowiązkowy, niezbędny element charakteryzujący pracę na zmiany, w ruchu ciągłym w zakładzie pracy, jakie stanowią kopalnie węgla. Przytoczył także powód wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 października 1978 roku, sygn. akt: I PRN 91/78, podając, że powód otrzymał polecenie pracy w godzinach nadliczbowych, poprzez ustalenie przez pozwaną zakresu obowiązków i organizację pracy osób zatrudnionych na stanowisku powoda pod ziemią, jaka u niej obowiązywała.

Zaznaczył, że czas pracy nie jest tym samym, co czas rzeczywistego wykonywania pracy określonej w umowie, ale obejmuje również okresy nieświadczenia pracy, w których pracownik „pozostaje w dyspozycji” pracodawcy. Pozostawanie pracownika w dyspozycji pracodawcy oznacza faktyczną gotowość do świadczenia pracy.

Za bezzasadne i spóźnione uznał powód kwestionowane przez pozwaną opinie biegłego i wypływających z niej wniosków.

Postanowieniem z dnia 16 października 2017r. Sąd Okręgowy zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 174 § 1 pkt. 1 k.p.c. i postanowieniem z tego samego dnia podjął postępowanie z udziałem Spółki (...) Spółki Akcyjnej w B. – następcy prawnego pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w K..

Postanowieniem z dnia 21 marca 2018r. Sąd na zgodny wniosek stron skierował je do mediacji.

W dniu 22 czerwca 2018r. mediator nadesłał do akt sprawy protokół z mediacji wraz z ugodą zawartą dnia 14 czerwca 2018r. w niniejszej sprawie. W treści ugody strony wniosły o zatwierdzenie jej przez Sąd.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 183¹⁴ § 1, 2 i 3 k.p.c. jeżeli zawarto ugodę przed mediatorem, sąd rozpoznający sprawę, na wniosek strony, niezwłocznie przeprowadza postępowanie co do zatwierdzenia ugody zawartej przed mediatorem. Jeżeli uгода podlega wykonaniu w drodze egzekucji, sąd zatwierdza ją przez nadanie jej klauzuli wykonalności; w przeciwnym przypadku sąd zatwierdza ugodę postanowieniem na posiedzeniu niejawnym. Sąd odmawia nadania klauzuli wykonalności albo zatwierdzenia ugody zawartej przed mediatorem, w całości lub części, jeżeli uгода jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa, a także gdy jest niezrozumiała lub zawiera sprzeczności.

Zawarta przez strony uгода uwzględniała propozycję ustąpienia przez powoda o 10 % ze swoim roszczeniem (§2 pkt 1 ugody) . Zawiera zapis o zniesieniu kosztów postępowania apelacyjnego oraz obciąża pozwaną kosztami postępowania mediacyjnego (§2 pkt. 3), natomiast co do punktu 2 wyroku Sądu I instancji dotyczącego orzeczenia o kosztach zastępstwa procesowego to pozwany cofnął apelację w tej części , na co powód wyraził zgodę (§2 pkt. 4) .

Uгода zawarta przez strony przed mediatorem w dniu 14 czerwca 2018r. podlega wykonaniu w drodze egzekucji, w §2 pkt. 1. W związku z tym pierwszym postanowieniem z dnia 16 października 2018r. po zatwierdzeniu ugody w pkt. 1 postanowienia nadano jej klauzulę wykonalności w pkt. 2 postanowienia co do §2 pkt. 1 ugody. ((...) § 1, 2 k.p.c). Sąd zatwierdził zawartą przed mediatorem ugode w całości , uznając zarazem, iż treść ugody nie sprzeciwia się prawu ani zasadom współżycia społecznego, nie zmierza do obejścia prawa, a także nie jest niezrozumiała i nie zawiera sprzeczności.

W §2 pkt. 4 zatwierdzonej przez Sąd ugody pozwana cofnęła apelację w zakresie pkt. 2 wyroku Sądu Rejonowego w Zabrzju dotyczącego kosztów zastępstwa procesowego na co powód wyraził zgodę. Dodatkowo , ponieważ strony zakończyły spór ugodą zawartą przed mediatorem, wydanie wyroku w niniejszej sprawie stało się zbędne.

Skutki cofnięcia pozwu już na etapie postępowania odwoławczego, określa art. 386 § 3 k.p.c. zgodnie, z treścią którego, jeżeli zachodzi podstawa do umorzenia postępowania sąd drugiej instancji uchyła zaskarżony wyrok.

Z kolei przepis art. 355 § 1 i 2 k.p.c. stanowi, że sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Postanowienie o umorzeniu postępowania może zapaść na posiedzeniu niejawnym, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew w piśmie procesowym albo gdy strony zawarły ugode przed mediatorem, którą zatwierdził sąd.

Z tych też względów w zaistniałej sytuacji rozpoznanie apelacji strony pozwanej stało się bezprzedmiotowe, natomiast zaskarżony wyrok Sądu pierwszej instancji z dnia 7 czerwca 2017 roku, na podstawie art. 386 § 3 k.p.c. w związku z art. 355 § 1 k.p.c., należało uchylić, a postępowanie w sprawie umorzyć. (pkt 1 i 3 postanowienia).

W konsekwencji Sąd Okręgowy w pkt. 1 drugiego postanowienia z dnia 16 października 2018r. uchylił zaskarżony wyrok Sądu I instancji w pkt. 1 i 3 tj. w części zasądzającej roszczenie co do której strony się porozumiały i co do nadanego rygoru natychmiastowej wykonalności.

Ponadto w ugodzie zawartej przed mediatorem strony postanowiły, że koszty zastępstwa procesowego znoszą się wzajemnie, a koszty mediacji zostaną uregulowane przez pozwaną. Z tych przyczyn w pkt. 2 drugiego postanowienia z dnia 16 października 2018r. zmieniono pkt. 4 wyroku Sądu Rejonowego w ten sposób, że w miejsce kwoty (...),32 nakazano pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 6646,32 zł uwzględniając, że doszło do ustępstwa ze strony powoda w granicy 10% w porównaniu z kwotą zasądzoną przez przed Sądem I instancji (art. 98 k.p.c. i 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.), licząc opłatę od wartości kwoty ugodzonej. Natomiast w pkt. 4 postanowienia tytułem kosztów postępowania mediacyjnego nakazano pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1126,68 złotych , gdyż z ugody wynika, że koszty te zobowiązała się pozwana ponieść.

(-) SSO Mariola Szmajduch (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSR del. Anna Capik-Pater (spr.)

Sędzia Przewodniczący Sędzia